

Ve Švédsku zaznamenávají masivní nárůst osob s mentálním postižením

11 května, 2022 10 min read Slovanka

Za mentálně postiženého může být považován kdokoli s IQ pod 70. Jenže právě IQ kolem 65-70 je celkem běžné v některých zemích zejména subsaharské Afriky. V arabských zemích mají vliv na nižší IQ zejména několik století praktikované příbuzenské sňatky. Není tedy nic udivujícího, že mnohonásobný nárůst mentálně postižených osob vykazují ve Švédsku právě ty oblasti, kde žije hodně přistěhovalců...

Podle studie zveřejněné ve švédském časopise Psykologtidningen je ve Švédsku pozorován prudký nárůst diagnózy mírného intelektuálního postižení. Nejhuře postižené je Örebro, kde je nárůst přes 600 procent. **Vědci zároveň varují, že IQ ve Švédsku rok od roku klesá.**

Jsou Švédové stále hloupější?

Počet dospělých s diagnózou mírného intelektuálního postižení se ve Švédsku prudce zvyšuje, podle Národní rady pro zdraví a sociální péči. Počet dospělých pacientů se mezi lety 2008 a 2020 zvýšil o 143 procent a nárůst je také u dětí. **Například podíl dětí ve zvláštních školách se ve Stockholmu od roku 2016 zvýšil o 30 procent. Největší změna mezi lety 2008 a 2020 je zaznamenána v kraji Örebro, kde je nárůst až 617 procent.**

Důvodem tohoto nárůstu může být to, že jedinci s kvótou inteligence nižší než 70 již nejsou automaticky klasifikováni jako intelektuálně postižení. Ale mezi obyvateli okresu Örebro jsou přistěhovalci z přibližně **165 různých zemí**.

V různých krajích země to však vypadá velmi odlišně, pokud jde o to, jak velký byl nárůst. Například region Örebro vyniká nárůstem až o 617 procent od roku 2008. Nárůst může mít několik vysvětlení, říká Peter Salmi, vyšetřovatel v Národní radě pro zdraví a sociální péči.

„Neanalyzovali jsme čísla podrobněji, ale teď, když se podívám, velké místní rozdíly vyvolávají otázky,“ řekl.

„V některých regionech dochází k nárůstu v souvislosti s aktualizací diagnostického manuálu. Před aktualizací v roce 2013 znamenalo IQ pod 70,

že jste byli automaticky klasifikováni jako osoby s mírným mentálním postižením. S aktualizací se už příliš nezaměřili na toto číslo a místo toho se více zaměřili na to, jak kdo funguje v každodenním životě. “

Podle něj to znamená, že člověk může mít nyní IQ nad 70 a stále být diagnostikován jako jedinec s mírným intelektuálním postižením.

V kraji Stockholm se podíl studentů přijatých do zvláštních škol od roku 2016 zvýšil o něco málo přes třicet procent z 0,9 na 1,2 procenta. Monica Kierkegaard dohlíží na školní psychology ve Stockholmu a řekla, že věří, že parametry byly příliš rozšířeny, a že více jedinců, kteří jsou hraniční, mezi zpravodajskou kvótou 70 a 80, může být diagnostikováno jako s mentálním postižením.

„Na základě toho, co vidím a slyším a co říkají psychologové, se zdá, že jsme začali příliš posouvat hranice. To platí zejména pro externí vyšetřovací jednotky. Nemáme dobré nástroje pro adaptaci, takže hodnocení se stává subjektivnějším.“

Psycholog, který si myslí, že nárůst sedal očekávat, je Harald Schulz, který pracuje v přijímacím týmu ve městě Stockholm.

„Musíme mít alespoň jedno procento studentů ve speciální škole, takže 1,2 procenta pro rok 2020 je dobré číslo. Chodit do speciální školy je právo,“ řekl.

„Dříve psychologové předpokládali, že IQ 70 je absolutní limit. V současné době by diagnóza mohla být stanovena na 74, 75 a pravděpodobně 76 také v případě, že vše v klinickém hodnocení naznačuje postižení.“

Skutečnost, že ve Švédsku je diagnostikováno více jedinců s mírným mentálním postižením, přichází v důsledku výzkumu, který ukazuje, že IQ ve skandinávských zemích výrazně klesá.

Norsko, Finsko a Dánsko ztrácejí od roku 1990 v průměru 0,23 IQ bodů ročně. Z dlouhodobého hlediska to má silný účinek, řekl uznávaný, ale politicky korektní, vysoce kontroverzní výzkumník James Flynn z Nového Zélandu. **Švédsko postrádá údaje z posledních let, a proto není do průzkumu zahrnuto, ale podle Flynnna by výsledky měly být podobné jako v ostatních skandinávských zemích.**

„Je jasné, že všechny skandinávské země mají od roku 1995 klesající trend. Zdá se, že faktory, které zvýšily IQ, ztratily svou sílu,“ řekl.

V jiných evropských zemích, jako je Spojené království, Německo a Nizozemsko, existují také známky stagnace, pokud jde o IQ.

Kyösti Tarvainen, PhD, emeritní docent systémové analýzy na Aalto University v Helsinkách, například loni varoval, že průměrné IQ Švédska klesne v příštím století pod 90, protože demografie se mění **a etničtí Švédové se nevyhnutelně změní v menšinu ve své vlastní zemi. Jeho předchozí výzkum ukázal, že k tomu dojde nejpozději do roku 2065.**

Větší studie z roku 2017, která byla publikována v časopise Intelligence, použila data z Norska, Finska a Dánska, stejně jako z dalších rozvinutých zemí. Tato studie také předpovídá, že průměrné IQ v severských zemích při dnešním tempu klesne do roku 2025 až o téměř sedm jednotek.

Zřejmým částečným vysvětlením, proč IQ ve Skandinávii nedávno kleslo po dlouhém období růstu, je imigrace, ke které došlo v posledních desetiletích. **Je tomu tak proto, že na rozdíl od politicky korektního názoru šířeného médii a politiky existuje jasná souvislost mezi etnicitou a inteligencí na úrovni obyvatelstva.**

Východní Asiaté (Japonci, Korejci a Číňané) mají průměrné IQ asi 105. Pro jednotlivce z Blízkého východu je v rozmezí 80-90. Bílí Evropané mají průměrnou inteligenci kolem 100. Pro Švédsko byla tato čísla dříve v rozmezí 103-105 podle různých studií, ale ve srovnání IQ a bohatství národů (rok 2002) výsledek již klesl na 101.

Ani jeden seriózní výzkumník na světě netvrdil, že rozdíly v IQ mezi různými národy neexistují, i když se liší v tom, jak velké jsou tyto rozdíly. V akademickém světě se místo toho diskutuje o tom, do jaké míry jsou tyto rozdíly geneticky determinovány a do jaké míry jsou způsobeny duševní stimulací během dětství, příjmem výživy a dalšími faktory prostředí.

Studie publikované v recenzovaných časopisech (Snyderman a Rothman, americký psycholog, 1987, 1988; Rindermann, Becker a Coyle, Frontiers in Psychology, 2016) ukazují, že **výzkumníci v oblasti inteligence považují genetické rozdíly za hlavní příčinu rozdílů mezi průměrným IQ různých národů, následované vzděláním a zdravím.**

Pouze 15 a 7 procent výzkumníků v obou studiích věřilo, že genetické rozdíly nemají vůbec žádný vliv na rozdíly mezi průměrným IQ různých lidí.

Drtivá většina odborníků se proto domnívá, že rozdíly jsou částečně způsobeny geny a částečně prostředím, a to na základě skutečnosti, že lidé s

nižším IQ, kteří vyrůstali v prostředí s vyšším IQ adoptivních rodičů, mají výrazně vyšší IQ než jejich etnická skupina.

Je to kontroverzní téma, a to natolik, že dokonce i intelektuální giganti, jako je světově proslulý genetik a laureát Nobelovy ceny James D. Watson, museli snášet perzekuci za to, že neustoupili od svého desetiletí trvajících výzkumu. **Watson byl v roce 2019 zbaven všech svých čestných titulů jako emeritní kancléř Oliver R. Grace profesor a čestný správce na Institutu Cold Spring Harbor Laboratory (CSHL) v New Yorku, kde po desetiletí zastával vedoucí roli.**

Důvodem je, že Watson v rozhovoru vysílaném 2. ledna 2019 se na přímou otázku odmítl distancovat od svých předchozích prohlášení, že **inteligence je do značné míry geneticky podmíněná, a tedy něco, co je ovlivněno etnicitou:**

V rozhovoru pro The Times of London v říjnu 2007 řekl:

„Neexistuje žádný rozumný důvod předpokládat, že intelektuální schopnosti lidí, kteří byli evolučně geograficky odděleni, by se vyvíjely stejně. Naše touha považovat schopnost každého z nás myslet za nějaký druh univerzálního lidského dědictví nestačí k tomu, aby tomu tak skutečně bylo.“

Mnoho zemí – jako Švédsko a další skandinávské země -, které přijaly přistěhovalce, má populaci, kde lidé mají výrazně nižší průměrnou úroveň inteligence.

To neznamená, že všichni jednotlivci z těchto zemí mají nižší inteligenci, ale ukazuje to, že podstatně větší část má nízké IQ než mezi zatím většinovou populací.

Podle výzkumníků z Karolinska Institute mají lidé s mentálním postižením podstatně větší pravděpodobnost spáchání sexuálních trestných činů, než je průměr – podle studie je to až 6,5krát častěji.

Dalším příkladem tohoto problému je švédský rozhlas. Ve zprávě učitelka SFI Johanna Karlman v Borlänge řekla reportérovi švédského rozhlasu, že dospělí přistěhovalci nebyli schopni interpretovat znaky a obrazové symboly, což může být často spojeno s inteligencí.

„Studenti nemají ani tradici čtení znaků. Interpretace obrazu je pro ně velmi obtížná, čísla a učení hodin je velmi komplikované,“ řekla.

Je to chmurný vývoj, a to nejen proto, že společnosti s nižší průměrnou inteligencí na celém světě fungují hůře, ale tyto společnosti jsou také postiženy větším násilím a sexuálními zločiny.